

100. rocznica śmierci Jana Kantego Federowicza

2024-07-14

W sobotę, 13 lipca, minęła 100. rocznica śmierci Jana Kantego Federowicza, prezydenta Krakowa, posła na Sejm Ustawodawczy. Z tej okazji na jego grobie na cmentarzu Rakowickim zapłonął znicz od władz miasta Krakowa.

Jan Kanty Federowicz urodził się 6 marca 1882 r. w Krakowie w rodzinie kupieckiej. Ukończył Akademię Handlową w Pradze, praktyki handlowe odbył w Bordeaux, Bremie i Warszawie. W 1882 roku objął kierownictwo rodzinnej firmy zajmującej się handlem winami i towarami kolonialnymi, którą prowadził do 1920 roku. W 1896 roku został radcą miejskim – w Radzie Miejskiej zasiadał nieprzerwanie przez 28 lat. Jako radca był referentem corocznych budżetów gminy. Przyczynił się do utworzenia krakowskiej Szkoły Handlowej. W 1901 roku wszedł do Sejmu Krajowego, posłem był do roku 1914. I wiceprezydentem miasta został 27 lipca 1916 roku – zajmował się aprowizacją miasta w czasie wojny. Po śmierci Juliusza Lea został 6 marca 1918 roku prezydentem miasta. Za główne cele swej prezydentury uznał kwestie wyżywienia i opieki społecznej oraz demokratyzację Rady Miejskiej. Po odzyskaniu niepodległości w listopadzie 1918 roku w mieście nadal działała dawna Rada Miejska z prezydentem Janem Kantym Federowiczem na czele. Nowa ordynacja wyborcza do Rady pozwoliła na dokooptowanie 24 radnych ze środowiska robotniczego. Głównym zadaniem władz było zapewnienie właściwego funkcjonowania miasta w warunkach powojennych, szczególnie w kwestii aprowizacji, zapobiegania epidemii i bezpieczeństwa. Dbając o finanse miasta oraz zapewnienie dostaw węgla i materiałów budowlanych, gmina krakowska wraz z gminą Lwowa i bankami galicyjskimi utworzyła spółkę akcyjną Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla, z gminami Lwowa i Tarnowa zaś spółkę Kamieniołomy Miast Galicyjskich. W odrodzonej Polsce Jan Kanty Federowicz został wybrany w roku 1919 do Sejmu Ustawodawczego, w którym kierował klubem pracy konstytucyjnej. Zaangażowany w prace sejmowe, sprawy miejskie powierzył zastępcom. Był prezesem krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej, prezesem Towarzystwa Strzeleckiego, działał aktywnie w Towarzystwie Turystycznym. Zmarł 13 lipca 1924 roku, pochowano go na cmentarzu Rakowickim.